

ψηλόν και λυγιστόν, κατακόκκινον και ιδρωμένον, με το φέσι του στραβά και το μουστάκι του παραστρόμνον, άγχιον και βλοσυρόν, να σέρνη θριαμβεντικώς, δεμένους πινθάρχωνα, σφιχτά, τόσο σφιχτά, που μελιάνισαν τα χείμα τους, τους ΞΞ-ήφτά ενζόνους ... Στο ένα του χέρι κρατούσε, κρατάζοντάς τες, τις κατασχεμένες πενταροδεκάρες και φώναζε :

—Το' σύλλημα ιτ' αυτοφώρον ... Ού διοικητής, ούρέ, που είν' ού κού' διοικητής ! ...

Κόσμος από χωρικούς, από στρατιώτες, από σπουλιά κ' από παιδιά, παρακούωθοσε την πομπή, δευιά, αριά, χωρίς να βγάξη άψνα...

Οι άξιοματιχοί τρέσανε κοντά του.

—Τι τρέχει, κού' έπιλοχία ; τόν ρώτησαν.

—Ο έπιλοχος, τρέμοντας από το θημό του και από τόν θρίαμβό του, για τίν ειτ' αυτοφώρον σύλλημα, χαρήτσης κανονικά και ειτε, λαζυ-νιασμένος και κοντανασαίνοντας :

—Κύριο άξιοματιχοί, πεδαρχία δέν έπαρχει ίν του λόχου !... Πι-λοχίας ειμ' ιγώ ή κωμαία κατόικα ;... Διαταγές έκδιδον κ' ίτ' όφην δέν ται λαβάνοντι !... Παίχνε τον στρατό, παίχνε τη εγροβίτσα, παί-χνε τα κόπινα, παίχνε κ' τοι βόλξ !... Το' σύλλημα ιτ' αυτοφώρον !... Κατέσχον κ' τόν δόλιον τόν παρά !... Στρατός εινα αυτός ή ζω-τοπαίγιον, κ' μάλιστα ίν τοιαύτη έπίσημη ημερία !...

Οι άξιοματιχοί δέν ξεφάνε τί να πούν.

—Άξια να εσσεσσες; άκούσθηκε, σφύρο και μεταδοτικό, και έγι-νε άκρα σιωπή. Φάνηκε ο κ. Διοικητής, λίγο ήλασιμένος, άπασροη-στικος, με μάτια γλαστά, γυλιστά κονιατά και μύτες καταγαλισμέ-νες. Κόκκινος από ημερία, κόκκινος από έγχαριστήρι, κόκκινος από τής ημερας τη ζωρά, κόκκινος κ' από το ούξο. Χτύπησε το καπίτσι του στοίς μπότες του και τράλισαν τα σπυριονα του. Όλοι τότε, άξιοματι-χοί, ύπαξιοματιχοί και στρατιώτες, παραταξήζαντε οε προσοχή.

—Ο Διοικητής ρώτησε τί συμβαίνει κ' όταν έμαθε τί τρέχει, άντι να άγγίξη, έγέλασε... Έπειτα, παίρνοντας ένα ύφος άσθηρό, που φαι-νόταν καθαρά πως ήταν ψεύτικο, ειτε :

—Γιά τελευταία φορά οάς το συγχωρώ, χάριν του έπισημου της ημερας. Να το ξερετε, όμως, ότι άλλη φορά θα τιμωρηθί με μηνιάια άσθηρή φυλάκισα, ό-ποιος συλληθθί παίζον το στρατό ή τη εγροβίτσα !... Έπιλοχία, λυσε τούς στρατιώτες !...

Και έπειτα, άπομαρτυρώνοντας, φώναζε :

—Άς το ειπα : ή τελευταία φορά εινα αυτή !... Και έφηνε.

Οι άξιοματιχοί έγύρισαν στο καφενείο, οι στρατιώτες διαλύθηκαν κ' ό έπιλοχίας έλυσε τούς άνδρες, μονο-μοιφώντας :

—Όύ' ιτ' αυτοφώρον σύλλημα κ' ούδιμία τιμωρία ! Πάει πλέον, ξεέλειτε μπιτ κατά μπιτ ή πεταχία ίν του λόχου !... Τι ειμα τότι ιγώ, ούρέ ; Κατόικα ειμα για έπιλοχίας !...

Και ένώ οι άνδρες άπειμαρύνοντε, τριβόντες τα μου-διασμένα μπράτσια τους, ό έπιλοχίας διευνθόθηκε προς τούς άλλους ύπαξιοματιχοίς, κρατάζοντας στις παλά-μες του τις κατασχεμένες στη εγροβίτσα πενταροδεκά-ρες, και ειτε, σπρώχνοντας τούς όμοιους του άνεξικάλους :

—Όύ' οάν ειν' έτσι, πάμυι να τοισροισμι λιγάκι κ' ήμεις στού μα-γαλί... Άίντι κ' να δούμ... Θα γίνη στρατός ίτούτους ή θα πάη μπιτ κατά μπιτ στού δισόλιου ;

Και έστρεψε το μουστάκι του.

—Άίντι κ' θα τού δούμ αυτό. "Η ειμα έπιλοχίας ή δέν ειμ...
ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Και ένώ οι άνδρες άπειμαρύνοντε, τριβόντες τα μου-διασμένα μπράτσια τους, ό έπιλοχίας διευνθόθηκε προς τούς άλλους ύπαξιοματιχοίς, κρατάζοντας στις παλά-μες του τις κατασχεμένες στη εγροβίτσα πενταροδεκά-ρες, και ειτε, σπρώχνοντας τούς όμοιους του άνεξικάλους :

—Όύ' οάν ειν' έτσι, πάμυι να τοισροισμι λιγάκι κ' ήμεις στού μα-γαλί... Άίντι κ' να δούμ... Θα γίνη στρατός ίτούτους ή θα πάη μπιτ κατά μπιτ στού δισόλιου ;

Και έστρεψε το μουστάκι του.

—Άίντι κ' θα τού δούμ αυτό. "Η ειμα έπιλοχίας ή δέν ειμ...
ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Και ένώ οι άνδρες άπειμαρύνοντε, τριβόντες τα μου-διασμένα μπράτσια τους, ό έπιλοχίας διευνθόθηκε προς τούς άλλους ύπαξιοματιχοίς, κρατάζοντας στις παλά-μες του τις κατασχεμένες στη εγροβίτσα πενταροδεκά-ρες, και ειτε, σπρώχνοντας τούς όμοιους του άνεξικάλους :

—Όύ' οάν ειν' έτσι, πάμυι να τοισροισμι λιγάκι κ' ήμεις στού μα-γαλί... Άίντι κ' να δούμ... Θα γίνη στρατός ίτούτους ή θα πάη μπιτ κατά μπιτ στού δισόλιου ;

Και έστρεψε το μουστάκι του.

—Άίντι κ' θα τού δούμ αυτό. "Η ειμα έπιλοχίας ή δέν ειμ...
ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Και ένώ οι άνδρες άπειμαρύνοντε, τριβόντες τα μου-διασμένα μπράτσια τους, ό έπιλοχίας διευνθόθηκε προς τούς άλλους ύπαξιοματιχοίς, κρατάζοντας στις παλά-μες του τις κατασχεμένες στη εγροβίτσα πενταροδεκά-ρες, και ειτε, σπρώχνοντας τούς όμοιους του άνεξικάλους :

—Όύ' οάν ειν' έτσι, πάμυι να τοισροισμι λιγάκι κ' ήμεις στού μα-γαλί... Άίντι κ' να δούμ... Θα γίνη στρατός ίτούτους ή θα πάη μπιτ κατά μπιτ στού δισόλιου ;

Και έστρεψε το μουστάκι του.

—Άίντι κ' θα τού δούμ αυτό. "Η ειμα έπιλοχίας ή δέν ειμ...
ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Και ένώ οι άνδρες άπειμαρύνοντε, τριβόντες τα μου-διασμένα μπράτσια τους, ό έπιλοχίας διευνθόθηκε προς τούς άλλους ύπαξιοματιχοίς, κρατάζοντας στις παλά-μες του τις κατασχεμένες στη εγροβίτσα πενταροδεκά-ρες, και ειτε, σπρώχνοντας τούς όμοιους του άνεξικάλους :

—Όύ' οάν ειν' έτσι, πάμυι να τοισροισμι λιγάκι κ' ήμεις στού μα-γαλί... Άίντι κ' να δούμ... Θα γίνη στρατός ίτούτους ή θα πάη μπιτ κατά μπιτ στού δισόλιου ;

Και έστρεψε το μουστάκι του.

—Άίντι κ' θα τού δούμ αυτό. "Η ειμα έπιλοχίας ή δέν ειμ...
ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Και ένώ οι άνδρες άπειμαρύνοντε, τριβόντες τα μου-διασμένα μπράτσια τους, ό έπιλοχίας διευνθόθηκε προς τούς άλλους ύπαξιοματιχοίς, κρατάζοντας στις παλά-μες του τις κατασχεμένες στη εγροβίτσα πενταροδεκά-ρες, και ειτε, σπρώχνοντας τούς όμοιους του άνεξικάλους :

—Όύ' οάν ειν' έτσι, πάμυι να τοισροισμι λιγάκι κ' ήμεις στού μα-γαλί... Άίντι κ' να δούμ... Θα γίνη στρατός ίτούτους ή θα πάη μπιτ κατά μπιτ στού δισόλιου ;

Και έστρεψε το μουστάκι του.

—Άίντι κ' θα τού δούμ αυτό. "Η ειμα έπιλοχίας ή δέν ειμ...
ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Και ένώ οι άνδρες άπειμαρύνοντε, τριβόντες τα μου-διασμένα μπράτσια τους, ό έπιλοχίας διευνθόθηκε προς τούς άλλους ύπαξιοματιχοίς, κρατάζοντας στις παλά-μες του τις κατασχεμένες στη εγροβίτσα πενταροδεκά-ρες, και ειτε, σπρώχνοντας τούς όμοιους του άνεξικάλους :

—Όύ' οάν ειν' έτσι, πάμυι να τοισροισμι λιγάκι κ' ήμεις στού μα-γαλί... Άίντι κ' να δούμ... Θα γίνη στρατός ίτούτους ή θα πάη μπιτ κατά μπιτ στού δισόλιου ;

Και έστρεψε το μουστάκι του.

ΑΠ' ΟΛΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

"Όπου ή...ψυχή του άποθανέντος Άνατόλ Φράνξ κληείται να παρευστασθί στο δικαστήριο !... Η μηνύσις ενος πρώην τρελλού. Πώς του τήν έφρασε ή γυναίκα του. Η πριγκίπισσα Ιου-σούπαφ μαίνεται. Πώς άνεγνωρίσε τόν έκουτον της σε μια ται-νια. Ο αίτιος του πυχροσμιου πέλεμος, κλπ.

Φαντασθήτε την κατάληξη του άνομοίου ύπαλλήλου του Πρωτοδι-κειου του Σπρονάνα, όταν, πριν από λίγες μέρες, ειβε να παρουσιάζεται μπροστά του ένας σοβαρός και ήλκισμένος κύριος. Ζών Λειονάιν όνό-ματι, και να τού ύποβάλη δια το δικηγόρου του μια μηνία επί δικη-γόνις κατά του διασημου συγγραφέα Άνατόλ Φράνξ, ό όποιος έχει πεθάνει πριν από δέκα χρόνια ! Ός αιτιολογούν της μηνύσεως του ο Λειονάιν άναφέρει ότι ο μακαριτός λογογράφος, στο μυστήριόμα του «Η Έπανάστσις τόν Άγγέλων», που δημοσιεύτηκε πριν από έξινα χρόνια (το βιβλίον αυτό έχει μεταφρασθί και στη γλώσσα μας), τόν παρουσιάζει σαν ένα έγκυλο και τρελλό βιβλιοθηκάριο, ό όποιος κάνει στο τέλος ένα έγκλημα.

—Μά, κύριε μου, φώναζε κατάκλητος ό ύπαλληλος του Πρωτοδι-κειου, γιατί δέν ύποβάλατε πο μπροστά μηνία κατά του Άνατόλ Φράνξ, όταν ζούσε ακόμα ο όδοστικός σας ;

—Γιατί την εποχή εκείνη ήμουν...στο φρενοκομείο ! του άποκρίθηκε σοβαρότατα ό μηνιτής. Θα σας έξηγήσω πως συνέθε άπό... Πρώ ει-κοσι πέντε περίου έτόν ήμην κ' έγώ ένας καλός συγγραφέας. Είχα γράφιει δύο μονογράφιες για την κριτίκ ήν των Επαναστιών και την κριτίκ ντε Σελινιέ, που τις έπαινώσανε τότε όλοι οι κριτικοί. Σειχρόνος ή-μουν βιβλιοθηκάριος του Υπουργείου Στρατιωτικόν. Για καλή μου ό-μωσ τύχη, είχα γυναίκα μια μεγαύρα, ή όποια κατόωθοσε στο τέλος, με τις σκευαντίες, να με κλεισίι στο φρενοκομείο, ως επικίνδυνον τρελ-λό, για να μπωρέθι να βάλη χέρι στην κτηματική περιου-σία μου και να παντρευθί τον φίλο της. Ο Άνατόλ Φράνξ έμαθε τη θλιβερή ιστορία μου, πίστεψε κ' αυτός ότι είμα τρελλός και με περιέγραφε στην «Έπανάστσις τόν Άγγε-λων» με χρώματα κάθε άλλο παρά κολακευτικά για μέ-να... Όταν διάβασα το βιβλίον αυτό, έγινα έξω φρενών, μα δέν μπωρέσα να διαμαρτυρηθώ, γιατί κινείσε δέν θα έλάμβανε τίς όφην του τα λόγια ενός τρελλού... Τέλος, ύ-στερα από άγώνα εικοσι έτόν, κατόωθοσα να πείσω τούς γιατρούς ότι είμα καλά και βγήκα από το φρενο-κομείο ! Η γυναίκα μου βρισκότα ήδη στις φυλάκιες...

Τής έβανα μηνία για την άτιμία που διεπράξε εις βά-ρος μου και το δικαστήριο την καταδίκασε. Τώρα, ύπο-βάλω μηνία και κατά του Άνατόλ Φράνξ, τόν κληρο-νόμου του και του έκδότου του. Απαύτω ν' άποσφραθί από την κληρονομία το μυστήριόμα «Η Έπανάστσις τόν Άγγέλων» !... Και είμα βέβαιος ότι θα βρω, έπιτέ-λους, το δικη μου !...

Έρωτάτα : Μήπως έβανα άσχημα ν' άφήσιον τόν κ. Λειονάιν από βγή από το φρενοκομείο ;

Ίδου τώρα και μια άλλη ένδιαφέρουσα δικαστική ύπόθεσις, στο Λονδίνο αυτή. Η πριγκίπισσα Γιουσούπαφ, μεγάλη δου-κίνα Είρηνη Άλεξανδρόβνα και άνεργά του τελευταίου τόν Τσάρου Νικολάου Β', ύπέβαλε μηνία κατά της μεγάλης κινηματογραφικής Έ-ταιρείας «Μέτρο-Γκλόλτονιν-Μάγερ», έπειδή σ' ένα φίλι της με το τίτλο «Ρασούτιν, ο Παράφρων Καλόγερος», τήν εμφανίζει σε μια γυναίκα έλαφρόν ήθών, που ύποκύπτει χωρίς δυσκολίες στον τρα-γικό Ιερουέμο.

Οι άντιπρόσωποι της «Μέτρο-Γκλόλτονιν» στο Λονδίνο, όπου έγινε ή δίχη, ισχυρίσθησαν ότι το πρόσωπο της Νατάσσας — στην όποια ή πριγκίπισσα Γιουσούπαφ νόμισε ότι άνεγνωρίσε τόν ένάου της — εινα καθαρό φανταστικό. Έπειδή όμως ή πριγκίπισσα έπέτεινε ότι ή ταμία αυτή εινα δυσφημιστική για την άξιοπρεπεία της, το δικαστήριο άνέ-βαλε τη συνέχισι της δίχης, για να παρουσιήσι ή μηνιτρια περισσό-τερα στοιχεία προς στήριξη της κατηγορίας της.

Στις 17 Δεκεμβριου του περασμένου έτους πέθανε στο Λονδίνο, σε ήλκία 82 έτόν, ό άνστριακός στρατηγός Όσκαρ Ποτιόρες, ό όποιος βρισκότανε κοντά στον άρχιδούκα Φραγκίσκο Φερδινάνδο, όταν ο διά-δοχος του θρόνου τόν Καίσαραβασίλεων δολοφονήθηκε στα 1914 στο Σεράγεβο. Ο Όσκαρ Ποτιόρες έθεωρηθί ως συνεργός — χωρίς να τό θέλη βέβαια — στο έγκλημα αυτό, που άναγε την τρομακτική ποκαμία του πανευρωπαϊκού πολέμου. Και, να για ποιά λόγο :

Λίγες στιγμές πριν από τη δολοφονία έπίθεσε, όταν ο άρχιδούξ έ-ξέφρασε την έπιθυμία να πάη με το άμάξι ως το στρατιωτικό νοσο-κομείο του Σεραγιέβου, ό φίλος του κόμης Χαράς προσεπάθη να τόν μεταπιση, λέγοντάς του πως ήταν επικίνδυνη μια διαδρομή με άνω-τό άμάξι από τούς κεντροκωτέρους δρόμους της πόλεως. Μά ο παρι-στάμενος Ποτιόρες άρρισε να γελά.

—Και για οάς σιναστό, Ύψηλότατε, ειτε στον άρχιδούκα, να κάνουν αυτόν τόν περίπατο !... Μη φοβάσθε !... Το Σεράγεβο δέν κατοικείται από δολοφόνους...

Ο Φραγκίσκος Φερδινάνδος άκούσθηκε τή συμβουλή του Όσκαρ Ποτιόρες και...γνωρίστε την δραματική συνέχεια : Ο Φερδινάνδος έδολοφονήθη και ή δολοφονία του έγινεν άφορ-μή της παγκοσμίου σφαράξουσ...

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΨΥΛΛΟΣ ΚΙ' Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ

Ο ήγεμόν ενός μικρού Γερμανικού Κράτους εκάλεσε κάποτε στην αύλή του έναν διάσημο γυμναστή ψύλλον, ό όποιος έδωσε μια παρα-στάσι μάχη με τούς ψύλλους του, εκ τών όποιων όλοι έφεραν όνόματα μεγάλων άνδρών.

Οι γυμνασμένα, αυτά ψύλλα παρετάσσοντε, έκαμαν έπιθέσεις και ύποχωρόσαν, σύμφωνα με τα παραγγέλματα του γυμναστου του. Σε κάποια στιγμή όμως ο γυμναστής διεκίνησε τήν παραστάσι κ' άρχισε να δείχνη άνηρηχία...

—Τι συμβαίνει ; τόν ρώτησε ό ήγεμόν.

—Ύψηλότατε, άπάντησε ο γυμναστής, ξεφηνε ένας από τούς ψύλ-λους μου. Έξηρηανσθί ο Μέγας Ναπολέων !

—Ο Ναπολέων ; Πού πήγε ; Στην Άγία Έλένη ;

—Ύψηλότατε, με συγχωρείτε για τήν άναιδία μου, αλλά ο Ναπο-λέων μου πρέπει ναίνα ενή τη στιγμή πάνω στο σωμα της Ύψηλο-τάτης συζόγου σας !...

—Όπου κ' άν εινε, να συλληθθί άμέσως ! διέταξεν ο ήγεμόν. Πράγματι, ή Ύψηλοτάτη άπεσφραθί στο ιδιαίτερο της δωμά-τιο και άρχισε να...φυλλίσεται !... Μετ' όλιγα δέ λεπτά έγύρισε κρατώντας στα δάχτυλα έναν ψύλλο. Ο γυμναστής τόν έπήρε, τόν έβαλε στη γραμμή, αλλά σε λίγο άνεφώνησεν άτελι-οσμένος :

—Ύψηλότατε, αυτός δέν εινε ο Ναπολέων μου ! Αυτός εινε ένας ψύλλος άπολίτιστος, εις άγρίαν κατάστασι ανόμα !...

